

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I LINKÖPING

2015 -12- 18

Bilaga 18

Mål nr _____

_____ Aktbil _____

Prop 2013/14:85 s. 14

eller principiella skäl mot en sådan ordning. Det bör i sammanhanget noteras att motsvarande normgivningsbemyndiganden redan finns på naturgasområdet fr.o.m. den 1 juni 2013 (6 kap. 11 § andra stycket och 12 § tredje stycket naturgaslagen [2005:403]).

De flesta remissinstanser har inte framfört några särskilda invändningar mot att det införs utökade normgivningsbemyndiganden i ellagen. Den kritik som har riktats mot det remitterade förslaget har i stället framför allt gällt frågan om subdelegation till Energimarknadsinspektionen (se nedan). Svensk Energi har dock ställt sig avvisande till att det över huvud taget införs nya normgivningsbemyndiganden. Även Hovrätten för Västra Sverige har ifrågasatt om det finns skäl att införa de bemyndiganden som Energimarknadsinspektionen har föreslagit. Advokatsamfundet har pekat på risken att föreskrifterna skulle komma att ändras ofta.

Hovrätten för Västra Sverige har förklarat att det måste anses rimligt att nätföretagen har möjlighet att få beräkningen av skäliga kostnader i nätverksamheten och beräkningen av en rimlig avkastning prövad i domstol. Svensk Energi anser att det ur ett rättssäkerhetsperspektiv är viktigt att det finns kvar en reell möjlighet att överklaga även metodiken och har framhållit att uttrycken rimliga, skäliga, särskilda eller synnerliga skäl används i lagstiftning när det inte är lämpligt att ge en mer exakt vägledning utan detta i stället bör överlämnas till rättspraxis. Enligt Svensk Energi skulle ytterligare föreskrifter riskera att komma i konflikt med ellagen och dess förarbeten och med EU-direktiv samt i princip utesluta domstolsprövning av företagens hela ekonomi, vilket torde stå i strid med gällande grundlagsreglering.

En tydligare reglering får antas innebära att utrymmet för förvaltningsdomstolarna att göra egna bedömningar i frågor om vad som är skäliga kostnader och rimlig avkastning minskar. Det är dock en utgångspunkt för regleringen att grunderna för bedömningen i första hand ska förtydligas genom föreskrifter. Regeringen bedömer inte att remissinstanserna har anfört starka principiella skäl mot en sådan reglering. Ett förtydligande genom föreskrifter betyder inte heller att domstolsprövningen förlorar all praktisk betydelse. Även i framtiden kommer det att uppstå situationer där en domstol måste ta ställning till innebörden av gällande bestämmelser och göra bedömningar i frågor om vad som är skäligt eller rimligt.

Regeringen uppfattar inte heller att det finns någon påtaglig risk för att ytterligare föreskrifter skulle komma i konflikt med regler på en högre normnivå. Vid utformningen av en förordning eller myndighetsföreskrifter är det alltid nödvändigt att ta hänsyn till vad som är förenligt med exempelvis grundlag eller EU-rätten. Det kan också noteras att om en domstol finner att en föreskrift står i strid med en

bestämmelse i grundlag eller annan överordnad författning får föreskriften inte tillämpas (11 kap. 14 § regeringsformen).

När det gäller risken för att föreskrifterna ofta skulle ändras finns det skäl att understryka att bakgrunden till regeringens förslag är behovet av ett långsiktigt och stabilt regelverk.